(8) அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 11/70).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதாவை (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 11/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்பது குறித்து.

DR. H.V. HANDE: Mr. Speaker, Sir, before this Bill is taken up for consideration, I want to raise a point of order under Rule 91 of the Assembly Rules. It says—

'If notice is given of any motion in respect of a Bill or an amendment which, in the opinion of the Speaker, cannot be made except on the recommendations of the Governor or with the previous sanction of the President, the Speaker, shall, as soon as may be after the receipt of the notice,refer the Bill or the amendment to the authority who would have the power to grant the recommendation or sanction, and the motion shall not be placed on the list of business unless the recommendation or previous sanction required has been granted.'

Sir, we were told the other day when the Bill was introduced by the Hon. Minister that the Bill was referred to the President of India for his consent to its introduction. He then told us that he had not given his consent to it. Now I would like to know whether the sanction of the President has been given and if so,when it has been given by the President. According to the rule I have just now referred to, if the Hon. Speaker thinks it has to go to the President for prior sanction, till that sanction has been granted, the Hon. Speaker cannot authorise the Ministry or anybody to put it in the list of business. So, I want to know whether it has been granted or not. That is point No. 1. My main point is that this Bill is out of order.

I come to the next point. This is in effect an Amending Bill. Bue in the short title of the Bill it is not stated that it is an amending Bill,nor it is stated by the Hon. Minister while introducing the Bill. In the printed copy of the Bill, it is stated—

'*Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Act, 1970.'

So, in the short title there is no reference that it is an amending Bill. But if we go into the provisions of the Bill, we will find that clause 3 of the Bill refers to the principal Act and therefore it is an amending Bill. It is not stated so in the title of the Bill. This Bill has been drafted in a very haphazard manner. I do not know who are the persons who have drafted this Bill. So my point is that it is clear that this is an amending Bill to the Original Act.

I now come to point No. 3. This Bill is *ultra vires* of the Constitution. My submission is that we have no right to bring forward any Bill which is *ultra vires* of the Constitution. The Supreme Court had struck down the entire Land Ceiling Act on the ground that Sections 5 and 50 are the pivotal provisions of the Act and Section 5 (i) is violative of the fundamental rights and is void. As the Supreme Court has struck down the Act, the 17th Amendment of the Constitution was passed. The validity and the power of the Parliament was challenged in the Golaknath case (1967—2 M.L.J., page 486). The following judgment was delivered by Mr. Justice Subba Rao :—

'It was held in that case by a majority of Judges that Parliament will have no power from the date of the present decision to amend any of the provisions of Chapter III of the Constitution so as to take away or abridge the fundamental rights enshrined therein.'

According to this decision no State Legislature or the Parliament canintroduce any Bill abridging the fundamental rights.

It is further stated in the judgment—

'If the present decision is given effect retrospectively, it would introduce chaos and unsettle the conditions in our country, and hence we apply the prospective over-ruling, i.e., the Court declares the law and refuses to give retrospective effect.'

I am sorry that our distinguished Minister for Law is not here now. Further it is stated—

'The Supreme Court having now laid down that the Fundamental Rights cannot be abridged or taken away by the exercise of mandatory process in Article 368, any further inroad in those rights as they exist to-day will be illegal and unconstitutional unless it complies with Part III in general and Article 13 (2) in particular.'

So on these three grounds, I feel that the Hon. Speaker should rule this Bill as absolutely out of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது இந்த மசோதாவை இந்த அவைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு நம்முடைய குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் தமது சம்மதத்தை அளித்துவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படி அளித்துவிட்ட பிறகு இதை அவைக்குக் கொண்டுவருவதில் எந்த விதமான . . . .

Dr. H. V. HANDE : May I know the date on which it was given ? In the previous time when the Bill was introduced in the House, the Hon. Minister did not say so.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அனுமதி கிடைத்தது என்ற தகவலைத்தான் சொல்லுகிறேன். குடியரசுத் தலைவரின் சம்மதம், அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : நண்பர் திரு இராமமூர்த்தி அவர்களும், நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் முன்னாலே இங்கே எடுத்துரைத்ததைத்தான் இங்கு சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய சொத்துரிமை 31-வது விதியின்படி அதனால் ஏற்படும் நஷ்டங்கள் இவர்களைப் பொறுத்த வரையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். அவர்களை நாம் கேட்பது ஒரு அனுமதியே தவிர, அந்த அனுமதியே இல்லாவிட்டாலும் கூட, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவருவதற்கு இந்த மன்றத்திற்கு உரிமை உண்டு. இன்னொன்று கோலாக்நாத்

1970 எப்ரல் 8]]திரு. கே. எ. மதியழகன்]

கேஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றியும் ஒன்றும் பயப்படவேண்டியதில்லை. நம்முடைய சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டதுதான். அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அம்மாதிரியான நிலை அல்ல. அதைப்பற்றிய சட்ட நிலைமையை நான் உங்களிடத்திலே கூறிவிடுகிறேன்.

The challenge to this Act from Dr. Hande is from the decision in Golaknath's case, in which the Supreme Court stated that there should be no further infringements of the fundamental rights. That case had to consider the effect of the amendments to the Constitution which had introduced amendments to the fundamental rights in particular by virtue of Article 31A and 31B. These two Articles were definite inroads into the fundamental rights that had originally been set out in the Constitution, but the Supreme Court in Golaknath's case, applying the doctrine of prospective over-ruling, has affirmed that those amendments will stand, notwithstanding the fact that they are amendments to the fundamental rights as they originally stood in the Constitution. It will therefore follow that any Act that is now passed cannot be challenged if it can fall within the ambit of Articles 31A or 31B of the Constitution. The judgment in Golaknath's Case does not prohibit any infringements of the rights of parties provided those infringements come within any of the Articles in the Chapter on Fundamental Rights and the restrictions laid down thereunder. Any amending Bill therefore which falls within Article 31A and 31B will be valid.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது கொண்டுவரப்படும் மசோதாவைக் கொண்டுவரக் கூடிய உரிமை இருக்கிறதா, இல்லையா, அது செல்லுபடியாகுமா, இல்லையா, என்பது பற்றி எல்லாம் தீர்ப்பளிப்பதற்குப் பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை இல்லை. அதைப் பற்றிக் கோர்ட்டிலே தான், நீதிமன்றத்திலேதான் தீர்ப்பளிக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இரண்டு விஷயங்கள் சொன்னார்கள். அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். தெளிவாகச் சொல்லிவிடுகிறேன். அதற்கான உள்துறை, ஹோம் டிபார்ட்மெண்டிலே இதற்கான அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு, இரண்டு மூன்று துறைகள் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது பாதுகாப்புத் (டிஃபென்ஸ்) துறையிலே நம்முடைய பில் இருக்கிறது என்பதையும், அதிலே ஏதோ சங்கடமோ, தடுக்கப்படுகிறதோ என்றும் கருத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆனால் அந்த முறைகளே கூட நாம் வாங்கும் சம்மதம் என்று சொல்வது ஒரு சம்பிரதாய முறையே தவிர, சம்மதமில்லாமலே கொண்டுவர உரிமை உண்டு. அதேபோல் Golaknat வழக்கைக் குறிப்பிட்டு அது அரசியல் சட்டத்துக்கு முரணானது என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி அரசியல் சட்டத்துக்கு முரணானது அல்ல, சட்டப்படி உள்ள நிலைமைகளாகும். சட்ட நிபுணர்கள், அட்வகேட்-ஜெனரல் இவர்களின் கருத்தைத்தான் எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்பதையும் நான் தெரியப்படுத்திக்கொண்டு, இதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமான நிலையும் இல்லை, அனுமதிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதிலே எந்தவிதமான முறை கேடும் இல்லை.

Thiru SOWDI S. SUNDARA BHARATHI: I will add one more point to the point raised by Dr. Hande.

சபாநாயகரவர்கள், ஒரு சட்டம் செல்லுமா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி சபாநாயகர் தீர்ப்பளிக்க அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் ஒரு மசோதாவை நமது சபையிலே அறிமுகப்படுத்தும் நேரத்தில், அந்த மசோதாவிற்கு ஆளுநர் அல்லது பிரசிடெண்டினுடைய சான்ஷன் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது

சபாநாயகரவர்கள் தனித்து முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். அரசாங்கத் தரப்பிலே, அந்த பில் ஆளுநரின் சாங்ஷனுக்கோ அல்லது பிரசிடென்டி னுடைய சாங்ஷனுக்கோ உட்பட்டதா இல்லையா என்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு கருத்துக் கொண்டிருக்கலாம். அரசாங்கமானது இந்த மசோதா வைப் பொறுத்த வரையிலே ஆளுநரின் சாங்ஷன் வேண்டும் அல்லது வேண்டாம் என்று கருத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், அதே கருத்தை சபாநாயகர் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்த மசோதாவைப் பற்றி சபாநாயகர் பரிசீலித்து, அந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டு வந்தாலும், அரசாங்கத்தின் கருத்து எதுவாகயிருந்தாலும் அதன் மீது சபாநாயகரவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே தங்களுடைய சொந்த, **in his own opinion.** ஆக அந்த மசோதாவிற்கு ஆளுநர் அவர் களின் அல்லது பிரசிடென்டின் அனுமதி வேண்டுமா அல்லது வேண் டாமா என்று தனிப்பட்ட முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். இந்தக் குறிப்பிட்ட மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலும் முதலில் ஒரு அமைச்ச ரவர்கள் இந்த மசோதாவிற்கு ஆளுநர் அல்லது பிரசிடென்டின் அனுமதி தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் மற்றொரு அமைச்சரவர்கள், இந்த மசோதாவிற்கு ஏற்கனவே ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய சம்மதத்தை அளித்துவிட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அர சாங்கத்திற்கு இந்த மசோதாவைப் பற்றி இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கருத்து, இந்த மசோதாவிற்கு ஆளுநர் அல்லது பிரசிடென்டின் அனுமதி தேவையில்லை என்பது. இன்னொரு கருத்து, ஏற்கனவே அந்தக் கருத்து இருந்தாலும்கூட, ஆளுநர் அல்லது பிரசி டென்டின் அனுமதி தேவையில்லை, அனுப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் அனுப்ப இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். இந்த நிலையிலே சபா நாயகரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து, இந்த மசோதாவிற்கு பிரசிடென்டின் முன் அனுமதியோ அல்லது ஆளுநரின் முன் அனுமதியோ வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை, அரசாங்கம் எப்படிக் கருத்துக் கொண்டிருந்தா லும், தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நான் தெரிந்துகொண்ட அளவில் இந்த மசோதாவிற்கு ஆளுநரின் முன் அனுமதியோ, அல்லது பிரசிடென்டினுடைய முன் அனுமதியோ கிடைத்தால்தான் வர முடியும் என்று கருதுகின்றேன். 'மணி பில்' லுக்கு முன் அனுமதி வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் அறிகிறேன். ஆனால், 'மணி பில்' லுக்குத்தான் ஆளுநரின் முன் அனுமதியோ அல்லது பிரசிடென்டின் முன் அனுமதியோ வேண்டும் என்பதில்லை. எந்த மசோதாவாக இருந்தாலும், அது 'மணி பில்' லாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த மசோதாவாக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய சபா நாயகரவர்கள் தனிப்பட சிந்தித்து, இதற்கு முன் அனுமதி வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டும். சபாநாயகரவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள். இந்த மசோதாவிற்கு முன் அனுமதி வேண்டுமென்ற கருத் தைத் தெரிவித்தார்கள்.

94-வது விதியில் திட்டவட்டமாக சபாநாயகருக்குள்ள ஒரே வழியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சபாநாயகர் முடிவு செய்ய உரிமை இருக்கிறதே தவிர, மற்றப் பிரகாரம் ஆளுநரின் சாங்ஷன் அல்லது பிரசிடென்டினுடைய சாங்ஷன் இதற்கு வேண்டுமென்ற முடிவிற்கு வந்துவிட்டால் சபாநாயகருக் குள்ள பொறுப்பு ஒன்றே ஒன்றுதான். அது என்ன என்பதைப் பற்றி நம்முடைய விதிமுறைகள் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றன. **The motion shall not be placed on the list of business unless the recommendations or previous sanction required has been granted.** எனவே, சபாநாயகரவர்கள் ஒரு முடிவிற்கு வந்துவிட்டால், ஆளுநர் அவர்களின் சாங்ஷனோ அல்லது பிரசிடென்டின் சாங்ஷனோ வேண்டுமென்ற ஒரு முடிவிற்கு வந்துவிட்டால், அவர்களுக்குள்ள ஒரே 'பவர்' ஒரே 'மோட் டிவ்', இந்தச் சபையிலே கொண்டுவரக் கூடாது என்பதுதான்.

இந்த நேரத்திலே சபாநாயகரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகி றேன். நம்முடைய சபாநாயகரவர்கள் இந்த 'பில்லை'ப் பற்றித் தம் முடைய சொந்த அபிப்பிராயமாக, சாங்ஷன் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற முடிவிற்கு வரலாம். அது சரியானதோ அல்லது தவறானதோ, ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டால், இந்த 'பில்லு'க்கு பிரசிடென்ட் அல்லது ஆளுநரின் அனுமதி வேண்டுமென்ற ஒரு முடிவிற்கு வந்துவிட்டால், இதிலே நாம் விவாதிப்பதற்கு எந்தவிதமான உரிமையும் கிடையாது. என்னுடைய கருத்துப் பிரகாரம் ஏற்கனவே அவர்களின் சாங்ஷன் வேண்டு மென்பதுதான். அப்படியிருக்கும் நேரத்திலே, விவாதிப்பதால், இந்தச் சட்டம் நிச்சயமாகச் செல்லுபடியாகாது என்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத் தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு உரிய தீர்ப்பைத் தாங்கள் வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சபாநாயகரவர்களே, மீண்டும் மீண்டும் அதையேதான் சொல்லுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திற்கு நில உரிமை யாளர்களுக்காக ரொம்பவும் வாதாடுவதிலே ரொம்ப காரசாரமாக இருந் தது. இரண்டே இரண்டு விஷயங்களைத்தான் திரும்பவும் சொல்ல வேண்டும். இந்த மசோதாவின் மீது விவாதத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் னால் இரண்டு மிகத் தெளிவான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஜனதிபதி யின் அனுமதி இதற்கு முன்கூட்டியே தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒன்றை நான் தெளிவாக, திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். நம்முடையது sovereign legislature. இந்தக் கட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது. சம்பிரதாயத்திற்காக ஜனதிபதிக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். ஜனதிபதி என்று போட்டிருக்கிறதே தவிர, இலாக்காவில் ஒவ்வொருவராகப் பார்க்க வேண்டும். அதைக் கூடச் சொன்னேன். அவர்கள் அனுமதி கொடுக்க வில்லை என்று பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஏறக்குறைய இன்று வந்திருக் கலாம். 'பில்'லுக்கு 'கிளியரன்ஸ்' கிடைத்திருக்கிறது. ஜனதிபதி அனுமதி கொடுத்தாரா இல்லையா என்பது இந்த மன்றத்தின் உரிமை பற்றியது அல்ல. சம்பிரதாயமே தவிர, புரொசீஜரே தவிர, மற்றப்படி எந்தவிதமான நிலைமையுமில்லை.

நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறேன். இன்னும் அவர்களுடைய கருத்து, இந்த 'பில்' நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்து. ஏதோ அவர்கள் அனுமதி கொடுக்க மாட்டார் கள், நான்கு நாட்களில் விழுந்துவிடப் போகிறது என்ற நிலைமை இருப்பது போல் பேசப்படுகிறது. நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் அங்கீகாரம் பெறப்படுவது என்பது ஒரு சம்பிர தாயம்தான். அனுமதி இல்லாவிட்டால்கூட செல்லும், என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய வாதம். அதுதான் தெளிவான கருத்து.

இரண்டாவதாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி அவர்கள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி செல்லுபடியாகாது என்று சொன்னார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் அதையே சொன்னார்கள். நான் தெளிவாக, திட்டவட்டமாக, ஏற்கனவே சொன்னேன். ஏதோ அவர் களுக்குத்தான் அக்கறை இருப்பது போல, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திற்கு முரணாகச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்கு, சட்டப் பிரச்னையில் நிதானமில்லாத அரசு அல்ல இது. இதை ஒரு நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது. நன்றாகக் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள் ; ஆயிரம் கருத்துக் களைச் சொல்லுங்கள் ; நிலை நாட்ட வேண்டும் என்று பாடுபடுங்கள். நாங் கள் ஏதோ பாடுபடுகிறோம், போராடுகிறோம் என்பதற்காக விவாதத்தை ஆரம்பிக்கும் நேரத்திலேயே சட்டமன்றத்தில் உங்களுடைய உறுதியை நிலைநாட்டுவதற்காகச் சொல்கிற நேரத்திலே, ஆதாரமற்ற வாதத்தைச் சொல்ல வேண்டாம் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஜனாதிபதி அனுமதி பெறுவது என்பது சம்பிரதாயமான ஒன்றே தவிர அனுமதி கிடைத்திருக்கிறதா, இல்லையா என்று கூட இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு சரியானதுதான், செல்லுபடியாகக் கூடிய சட்டம்தான். எங்களுடைய சட்ட ஆலோசகர்கள், அட்வகேட்-ஜெனரல் எல்லோருடைய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவுபடுத்திக்கொண்டு மேல் நடவடிக்கைக்கு அருள்கூர்ந்து அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குள்ளே கூட நுழைய விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் பிரசிடெண்ட் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று மிகத் தெளிவாக எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ளும்படிச் சொன்னார்கள். பிரசிடெண்ட் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள், பிரசிடெண்ட் அனுமதியை நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம் என்று மிகத் தெளிவாக சபாநாயகர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பல துறைகளில் இருக்கின்றன. அதற்கான அனுமதி கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை நாங்கள் காண்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள், 'பிரசிடெண்ட் அனுமதி கொடுத்துவிட்டார்கள்' என்று சொன்னார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 'கொடுக்கவில்லை' என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு).

நான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குள் நுழையவில்லை. ரூல்ஸைப் பொறுத்த வரையில், 91-வது விதியில் மிகத் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முறை சபாநாயகர் அவர்கள் ஜனாதிபதி அவர்களுடைய அனுமதி தேவை என்று அவர் மனதிலே பட்டு, அவர் அதற்காக அனுப்பிய பிறகு, எந்த ஏஜென்ஸிக்கு அனுப்பினார்களோ, அந்த ஏஜென்ஸி அனுமதி கொடுக்காமல், லிஸ்டில் போடக் கூடாது என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஜனாதிபதி அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார் என்றால், எப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார், எங்கே இருக்கிறது, அந்த ஆதாரத்தை இந்த அவை தெரிந்துகொள்வதற்கு முழு உரிமை இருக்கிறது. இரண்டாவதாக, அப்படி அனுமதிக்குப் போன பிறகு, அவர்களுடைய அனுமதியில்லாமல், மீண்டும் இது எப்படி லிஸ்டில் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** பிரசிடெண்ட் அனுமதி பெற வேண்டும், பெறக் கூடாது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விதிமுறைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விதிமுறைகளைப் பொறுத்த வரையில், அனுமதியைப் பொறுத்த அளவிற்கு, முன்கூட்டி அனுமதி பெறவேண்டுமா, அல்லது சட்டம் போட்டதற்குப் பின்னால் அனுமதி பெற்றால் போதுமா என்பது பற்றியும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர் அவர்கள் நேற்று இந்த மன்றத்தில் இதுபற்றிச் சொல்லியபொழுது, இந்த சட்ட சபையைப் பொறுத்த வரையில், முன்கூட்டியே அனுமதி பெறத் தேவையில்லை என்பது அரசாங்கத்தின் வாதமாகும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கூறியபடி, மாநிலங்களுடைய உரிமைகள், அதாவது ஸ்டேட் லிஸ்டில் வரக்கூடிய ஸப்ஜெக்ட் எதுவாக இருந்தாலும், இந்த அரசு தன் இச்சையாகச் சட்டம் கொண்டுவரலாம். யாருடைய அனுமதியும் தேவையில்லை என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் வாதமாகும். யூனியன் லிஸ்டில் உள்ள ஸப்ஜெக்டுகளைப் பொறுத்த வரையில், நமக்கு அதிகாரமே கிடையாது. கன்கரெண்டு லிஸ்டைப் பொறுத்தவரையில்தான் இந்தப் பிரச்னை வருகிறது. 'கன்கரெண்டு' லிஸ்டில் கூட, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சில சப்ஜெக்ட்ஸ் பொறுத்த வரையில் முன் அனுமதி பெற்றுத்தான் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உதாரணமாக, காமர்ஸ் அண்டு டிரேட், அதைப் பொறுத்த அளவுக்கு இந்த மாநில சட்ட அவையிலே சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன் கூட்டியே பிரசிடெண்ட் அனுமதி பெறவேண்டும் என்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. பொதுவாக கன்கரெண்டு லிஸ்டில் உள்ள ஸப்ஜெக்டுகளைப் பொறுத்த வரையிலும், இப்படி அவர்கள் முன் கூட்டியே அனுமதி கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது நம்முடைய வாதமாகும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலும் அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிஸினஸ் ரூல்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறோம். நீங்கள்கூட உங்கள் தீர்ப்பிலே அதைப் பற்றிக் கூறினீர்கள். கன்கரெண்டு லிஸ்டில் வரக் கூடிய ஸப்ஜெக்டுகள் சம்பந்தமாக நாம் இங்கே சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டு பின்னாலே அவர்கள் அனுமதி தராவிட்டால், ஒரு குழப்பம் ஏற்படும், முரண்பாடு ஏற்படும். ஆகவே, நம்முடைய விதி முறைகளில் நாம் முன்கூட்டியே அவர்களைக் கலக்க வேண்டும் என்ற வரைமுறையை வகுத்திருக்கிறோம். அந்த வரைமுறை விதியிலே இருக்கிறது.

இது போன்று லாண்டு ரிபார்ம்ஸ் பற்றி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 31-ஏ பிரிவு இருக்கிறது. அதில் கூட பிரசிடெண்ட் அனுமதி வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, முன் அனுமதி வேண்டும் என்று சொல்லப்படவில்லை. 31-ஏயில் ப்ரொடக்ஷன் காம்பன்சேஷன் பற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது கிடைக்காமல் போகலாம் என்று ஒரு கருத்துப்படக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கன்கரெண்டு லிஸ்டைப் பொறுத்த அளவிற்கு, இருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்றால், நாம் சட்டம் கொண்டுவரலாம், அந்தச் சட்டத்திற்கு பிரசிடெண்ட் அனுமதி கொடுத்துவிட்டால் அது செல்லும், அப்படி அனுமதி கொடுக்காவிட்டால் மத்திய அரசு வேறு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டால், அந்தச் சட்டம் செல்லும். இப்படி ஒரு முரண்பட்ட நிலையில் எந்தச் சட்டத்திற்கு எப்படி விளக்கம் கொடுக்கலாம் என்பதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. எந்தவிதமான காரணத்தையும் ஒட்டி, சட்டப்படி இந்த மசோதாவை இப்பொழுது இங்கு கொண்டுவரக் கூடாது என்று சொல்லுவதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை.

நான் அன்றைக்கே குறிப்பிட்டேன். இப்படி ஒரு நடைமுறைச் சிக்கலை தவிர்ப்பதற்கு முன் அனுமதி பெறலாம். ஆனல் முன் அனுமதி பெரு மலே வரக்கூடாது என்று சொல்வதற்கில்லை. முன் அனுமதி பெருமல் கொண்டுவந்தால், அது சட்டத்தை எந்தவிதத்திலும் பாதிக்காது. சட்டம் 'பாஸ்' செய்யப்பட்டதற்குப் பின்னல் கூட குடியரசுத் தலைவரின் அனுமதிக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திற்கு எந்தவிதத்திலும் பாதகம் ஏற்படாது.

நடைமுறைச் சிக்கல் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதை ஒட்டி, 31-ஏ பிரிவின்படி நாம் மத்திய அரசைக் கலக்க வேண்டும் என்ற ஒரு விதியை நாமே வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த விதியின்படி நாம் கலந்தோம். அங்கிருந்து தந்தி வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவை இந்த மன்றத்தில் பிரேரேபிப்பதற்கு நாங்கள் அனுமதிக்கிறோம் என்று தந்தி வந்திருக்கிறது. அப்படித் தந்தி வருவதுதான் வாடிக்கை. அதற்குப் பின்னல் அவர்கள் ஆலோசனை கூறலாம். அந்த ஆலோசனைகளை நாம் ஏற்கலாம். நாம் ஏற்காமல் இருக்கலாம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படியும், நம்முடைய விதியின்படியும், எந்தவிதமான தவறையும் அரசாங்கம் இழைக்கவில்லை. சட்டப்படி இது செல்லும், சட்டப்படி இதை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த மன்றத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது நம்முடைய ஜனதிபதியினுடைய ஒப்புதல் கிடைத்தது என்று சொல்லியதை ஒட்டி, நம்முடைய மாண்புமிகு சட்ட, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கேயிருந்து

இந்தச் சட்டம் இந்த மன்றத்தில் வருவதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இல்லை என்று ஒப்புதல் வந்திருக்கிறது என்ற செய்தியை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனாதிபதி அனுமதி வருவது, வராதது என்பதெல்லாம் அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளாகும். நம்முடைய அவைக்கு அறிவிக்கின்ற முறையில் குடியரசுத் தலைவர் அனுமதி பெற்ற செய்தியை எந்த பில்லிலும் இந்த அவையிலே கொண்டுவந்து அறிவிப்பதில்லை. ஆளுநர் இசைவு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் அவைக்கு அறிவிப்பது வழக்கம். ஆகவே, அந்த முறையில், ஆளுநர் அனுமதி பெற்று, ஆளுநர் அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் இந்த அவைக்கு அறிவித்திருக்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வந்திருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கும், வரவில்லை என்று சொல்லுவதற்கும் இடையே இருப்பது ஜனாதிபதி ஆட்சேபிக்கவில்லை என்ற அர்த்தம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் சொல்லியதைப் போல சில நேரங்களில்—அதனால் நான் வேறு வாதத்திற்குப் போகிறேன் என்பது பொருள் அல்ல—சில சட்டங்களை உரிய நேரத்தில் விரைவாகக் கொண்டு வரவேண்டிய சூழ்நிலை அரசுக்கு ஏற்படுகிற நேரத்தில், அவர்கள் யாருடைய அனுமதியும் பெறாமல் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து தீர்மானத்தை நிறைவேற்றலாம். தீர்மானம் நிறைவேறிய பிறகு எவ்வளவு விரைவிலே அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய அனுமதி பெறலாமோ அப்படிப் பெறுவதற்கு, அப்படிப்பட்ட முறைக்கு நமது விதி முறைகளை வகுத்திருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவது, அரசு இவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு சட்டம் வருகிறது என்கிறபோது, சட்ட சபைக்கே வருவது முறைகேடா என்று பார்க்கும் பொறுப்பையும் பேரவைத் தலைவர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. முன்பே கூட, ஒரு பேரவைத் தலைவர், ஒரு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 5-30

I do not think I should take upon myself the onerous responsibility of seeing that the proposed legislation which the Government are bringing after elaborate consideration is *ultra vires* of the powers of this House. என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் எந்தவிதமான முறைகேடும் நடைபெற்றுவிடவில்லை.

(7) **அரசினர் மசோதாக்கள்**—(தொடர்ச்சி).

(உ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்த (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு குறைத்தல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 11/70).

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker Sir, I move-That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill* 1970 (L.A. Bill No. 11 of 1970) be taken into consideration.

Under the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961) the ceiling area in the case of every person and in the case of every family consisting of not more than five members, is 30 standard acres. The Government consider that even after the implementation of the above Act, there is disparity in the ownership of agricultural land, leading to the concentration of such lands in the hands of certain persons to the common detriment. As a measure of further

---

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 31st March 1970.